

สารวัต

วัดแม่พระลูกประคำ สัตหีบ

ปีที่ 12 ฉบับที่ 631 วันอาทิตย์ที่ 12 พฤศจิกายน 2017/2560

ฉบับดาวหทัย 32 เทศกาลอุรรมดา

ข้อคิดเตือนใจ

“จงตื่นแผ่ระวังไว้เถิด เพราะท่านไม่รู้วันและเวลา”

จากใจเจ้าอาวาส

คพ.ปรรณ พานุพันธ์

สัปดาห์ที่ 32 เทศกาลธรรมดา ปี A (อา 12 พ.ย.17)

เจ้าหนูน้อยขี่จักรยานไปใกล้ๆ วัดแห่งหนึ่ง เผอิญเห็นกลุ่มเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันกำลังเล่นฟุตบอลกันอย่างสนุกสนาน นึกอยากจะเข้าไปร่วมวงด้วยแต่ไม่รู้จะจอดจักรยานที่ตรงไหนถึงจะปลอดภัย พอดีเหลือบไปเห็นจักรยานของคุณพ่อเจ้าวัดจอดอยู่ใกล้ๆ บ้านพัก จึงเอาจักรยานเข้าไปจอดใกล้ๆ รถของคุณพ่อเจ้าวัด และเข้าไปหาคุณพ่อเจ้าวัดเพื่อขออนุญาต คุณพ่อเจ้าวัดใจดีบอกว่าจอดได้แต่หนูต้องสวดก่อนเพื่อขอพระจิตเจ้าช่วยดูแลรถจักรยานให้ แล้วเด็กน้อยก็เริ่มสวด **“เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตร อาแมน”** คุณพ่อเจ้าวัดจึงบอกให้สวดใหม่อีกครั้ง เด็กก็ทำเครื่องหมายกางเขนและสวดเหมือนเดิมว่า **“เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตร อาแมน” “อ้าว หนูสวดไม่ครบนี้ และพระจิตหายไปในไหนล่ะ” “พระจิตไปเฝ้าจักรยานอยู่ครับ”**

นี่แหละครับ ความเชื่อของเด็กๆ แม้จะผิดๆ ถูกๆ แต่เขาก็เชื่อเช่นนั้นจริงๆ ว่าพระเจ้าทรงดูแลความปลอดภัยให้เขา เป็นความเชื่อที่รวมกับความไว้วางใจในพระ นำเอาอย่างครับ

คพ.ปรรณ พานุพันธ์

บทอ่านจากหนังสือปรีชาญาณ

ปชญ 6:12-16

ปรีชาญาณแจ่มใส ไม่มีหมอง ผู้รักปรีชาญาณก็จะแลเห็นได้โดยง่าย ผู้แสวงหาปรีชาญาณก็จะพบ ปรีชาญาณแสดงตนให้เป็นที่รู้จักอยู่แล้วก่อนที่ผู้ใดจะปรารถนา ผู้ลุกขึ้นแสวงหาปรีชาญาณตั้งแต่รุ่งอรุณจะไม่ต้องเหน็ดเหนื่อย เขาจะพบปรีชาญาณนั่งอยู่หน้าประตูบ้าน การไต่ตรองถึงปรีชาญาณเป็นความรอบรู้อย่างสมบูรณ์ ผู้ตั้งตาคอยปรีชาญาณจะพ้นความกังวลโดยเร็ว ปรีชาญาณจะเดินไปแสวงหาผู้สมควรได้รับด้วย แสดงตนอย่างอ่อนโยนแก่เขาตามทางไปพบเขา ไม่ว่าเขากำลังคิดจะทำสิ่งใด

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงเธสะโลนิกา ฉบับที่หนึ่ง

1 ธส 1:13-17

พี่น้องทั้งหลาย เราไม่อยากจะท่านขาดความรู้ความเข้าใจถึงเรื่องผู้ล่วงลับคือผู้ที่ตายไปแล้ว เพื่อท่านจะได้ไม่โศกเศร้าเหมือนคนอื่นที่ไม่มีความหวัง เราเชื่อว่าพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนพระชนมชีพ เราจึงเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงนำบรรดาผู้ที่หลับอยู่มากับพระองค์โดยทางพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกัน ตามพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราขอบอกท่านว่า เราผู้ยังมีชีวิตและรออยู่จนถึงวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา จะไม่ได้เปรียบบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้ว เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาจากสวรรค์ตามพระบัญชา เมื่อมีเสียงหวั่น้ำทูดสวรรค์และเสียงแตรของพระเจ้า บรรดาผู้ตายในพระคริสตเจ้าจะกลับคืนชีพก่อน ต่อจากนั้น เราผู้ยังมีชีวิตอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในกลุ่มเมฆพร้อมกับพวกเขา ไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในท้องฟ้า เราจะได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป

(พระวาจาของพระเจ้า)

พระวรสารนักบุญมัทธิว

มธ. 25:1-13

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาให้บรรดาอัครสาวกฟังว่าดังนี้ “อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับหญิงสาวสิบคนถือตะเกียงออกไปรอรับเจ้าบ่าว ห้าคนเป็นคนโง่ อีกห้าคนเป็นคนฉลาด

หญิงโง่นำตะเกียงไป แต่มิได้นำน้ำมันไปด้วย ส่วนหญิงฉลาด นำน้ำมันใส่ขวดไปพร้อมกับตะเกียง ทุกคนต่างง่วงและหลับไปเพราะเจ้าบ่าวมาช้า ครั้นเวลาที่เที่ยงคืน มีเสียงตะโกนบอกว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกไปรับกันเถิด’ หญิงสาวทุกคนจึงตื่นขึ้นแต่งตะเกียง หญิงโง่พูดกับหญิงฉลาดว่า ‘ขอน้ำมันให้เราบ้าง เพราะตะเกียงของเราจะดับแล้ว’

หญิงฉลาดจึงตอบว่า ‘ไม่ได้ เพราะน้ำมันอาจไม่พอสำหรับเราและสำหรับพวกเธอด้วย จงไปหาคนขายแล้วซื้อเอาเองดีกว่า’ ขณะที่หญิงเหล่านั้นกำลังไปซื้อน้ำมัน เจ้าบ่าวก็มาถึง หญิงสาวที่เตรียมพร้อมจึงเข้าไปในหองานแต่งงานพร้อมกับเจ้าบ่าว แล้วประตูก็ปิด ในที่สุด พวกหญิงโง่ก็มาถึง พูดว่า ‘นายเจ้าขา นายเจ้าขา เปิดรับพวกเราด้วย’ แต่เขาตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’ ดังนั้น เฝ้ารอไว้เถิด เพราะท่านไม่รู้วันและเวลา”

(พระวาจาของพระเจ้า)

Matthew

25:1-13

1 “Then the kingdom of heaven shall be like ten virgins, who, taking their lamps, went out to meet the groom and the bride. **2** But five of them were foolish, and five were prudent.

3 For the five foolish, having brought their lamps, did not take oil with them. **4** Yet truly, the prudent ones brought the oil, in their containers, with the lamps. **5** Since the bridegroom was delayed, they all fell asleep, and they were sleeping. **6** But in the middle of the night, a cry went out: ‘Behold, the groom is arriving. Go out to meet him.’ **7** Then all those virgins rose up and trimmed their lamps.

8 But the foolish ones said to the wise, ‘Give to us from your oil, for our lamps are being extinguished.’ **9** The prudent responded by saying, ‘Lest perhaps there may not be enough for us and for you, it would be better for you to go to the vendors and buy some for yourselves.’ **10** But while they were going to buy it, the groom arrived. And those who were prepared entered with him to the wedding, and the door was closed. **11** Yet truly, at the very end, the remaining virgins also arrived, saying, ‘Lord, Lord, open to us.’ **12** But he responded by saying, ‘Amen I say to you, I do not know you.’ **13** And so you must be vigilant, because you do not know the day or the hour.

(The word of the Lord)

อาทิตยร์ว่าฟิง

โดย..มาเรียรักษา

Lectio (เลขซีโอ) = ขอเชิญอ่าน มธ. 25:1-13

อ่านพระวาจา 3 รอบ

Meditatio (ไตร่ตรอง ไคร่ครวญ พระวาจา)

เดือนนี้ พระศาสนจักรให้เราคิดถึงผู้ล่วงลับซึ่งเขาเองไม่สามารถช่วยตัวเองได้แล้ว นอกจากพวกเราที่เป็นลูกหลาน จะภาวนาอ้อนวอนเพื่อวิญญาณของพวกเขาจะได้เข้าสู่สวรรค์อยู่กับเจ้าบ่าวที่แท้จริงของพวกเขา

วันนี้พระองค์ทรงเล่าเรื่องเปรียบเทียบอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเดือนเราทุกคนให้พร้อมรับวันเวลาที่เจ้าบ่าวมารับ ฉันเองประทับใจกับพระวาจาที่ว่า “หญิงทุกคนลุกขึ้นแต่งตะเกียงของตน” ถ้าหากนึกถึงภาพของหญิงที่ลุกขึ้นมากลางดึก เพื่อแต่งตะเกียงทำอะไรสักอย่าง นั่นก็หมายถึงมันเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นจริงๆ การหลับใหลไม่อยากจะตื่นนี้เป็นธรรมชาติของทุกคน ฉันยังสังเกตว่าการแต่งตะเกียงนี้ทำได้เฉพาะคนฉลาดที่เตรียมพร้อมและตระหนักเสมอ เขาก็จะทำได้ สิ่งนี้เองให้ข้อคิดกับฉันว่า การเตรียมพร้อมนี้ทำได้ทุกวัน พระให้โอกาสทุกวัน แต่อยู่ที่ว่าฉันมีใจที่อยากจะอยู่กับเจ้าบ่าวคนนี้จริงๆ ไหม

Contemplatio/ Actio (แนวทางปฏิบัติ)

- * ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอโปรดให้ลูกฉลาดที่จะเตรียมน้ำมัน และแต่งตะเกียงของลูก ให้สว่างเสมอที่ว่าพระองค์จะมาเวลาใด ลูกก็พร้อมที่จะไปกับพระองค์?
- * ทำอย่างไรชีวิตของฉันจึงจะมีน้ำมันสำรองเสมอ?

วิญญาณต้องอยู่ในไฟชำระนานเท่าไร?

เดือนพฤศจิกายน เป็นเดือนที่เราระลึกถึงวิญญาณของผู้เสียชีวิตเป็นพิเศษ ผู้เสียชีวิตแล้วและวิญญาณของเขาอยู่ในสวรรค์ เราเรียกพวกเขาว่า พระศาสนจักรที่มีชีวิต วิญญาณของผู้ที่อยู่ในไฟชำระ เราเรียกพวกเขาว่า พระศาสนจักรที่กำลังทนทุกข์ ส่วนผู้มีความเชื่อที่มีชีวิตอยู่บนโลก เราเรียกว่า พระศาสนจักรที่กำลังสู้รบ

เราคิดถึงวิญญาณในไฟชำระเป็นพิเศษ เพราะพวกเขาน่าสงสาร พวกเขา กำลังได้รับความทุกข์อย่างแสนสาหัส ความทุกข์บนโลกนี้แม้ว่าจะมากสักเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับความทุกข์ในไฟชำระแล้ว ก็เป็นเพียงฝุ่นธุลีที่เล็กกว่าก้อนหินที่ใหญ่ เมื่อเราประสบความทุกข์ เราก็กังวลได้บ้างหรือบรรเทาให้น้อยลง แต่ในไฟชำระ วิญญาณเหล่านั้นช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ พวกเขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาความทุกข์ให้ลดน้อยลงได้ด้วยตัวเอง พวกเขาจำเป็นต้องพึ่งพิงความช่วยเหลือจากผู้มีความเชื่อในโลกนี้เท่านั้น

วิญญาณในไฟชำระต้องทนทุกข์เป็นเวลานานเท่าไร? ระยะเวลาที่ต้องอยู่ในไฟชำระของวิญญาณแต่ละคนขึ้นอยู่กับ

1. จำนวนบาปความผิดที่วิญญาณได้กระทำ
2. เจตนาและความหนักเบาของบาปเหล่านั้น
3. มีการทำกิจใช้โทษบาปแล้วหรือไม่? หรือมีความเสียใจในบาปอย่างสมบูรณ์หรือไม่? ในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลก
4. **ข้อนี้มีผลอย่างมากต่อระยะเวลาที่อยู่ในไฟชำระ** นั่นคือ มีความช่วยเหลือพวกเขาจากผู้มีความเชื่อหลังจากที่เขาได้ตายไปแล้วหรือไม่?

ไม่ใช่วิญญาณทุกดวงที่ต้องอยู่ในไฟชำระอันแสนทรมานเป็นเวลานาน วิญญาณหลายดวงที่ได้ทำบาปความผิดต่างๆ แต่เขาได้สำนึกผิดด้วยความเสียใจอย่างสมบูรณ์และทำกิจใช้โทษบาปอย่างดีแล้ว แต่อาจมีความผิดบางอย่างหลงเหลืออยู่บ้าง เขาก็จะได้รับโทษไม่หนักมากและไม่นานนัก

ทำไมวิญญาณจึงได้รับความทรมานเป็นเวลานานเช่นนั้น? เหตุผลอาจพบได้โดยไม่ยาก

1. ความเลวร้ายของบาปที่คนเรากระทำและเราคิดว่าเล็กน้อยนั้น เป็นเรื่องใหญ่โตมากที่กระทำต่อพระเจ้าผู้ทรงความดีอย่างหาที่เปรียบมิได้ ดังนั้นเราจึงเห็นว่าบรรดานักบุญขณะที่มีชีวิตอยู่บนโลก พวกเขาทำเรื่องให้ในความผิดที่พวกเขาได้กระทำลงไป
2. ถ้าวิญญาณถูกสาปแช่งให้ตกนรกเพราะบาปหนักเพียงข้อเดียว ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า วิญญาณที่ได้รับโทษในไฟชำระ ต้องอยู่เป็นเวลานานสักเพียงใดถ้าหากเขาทำบาปเบา นับจำนวนไม่ถ้วน

พระเยซูเจ้าตรัสแก่เราว่า เราต้องถูกพิพากษาให้จงจำอยู่ในคุกสำหรับคำพูดไม่ดีต่อเพื่อนพี่น้องของเรา และเราจะออกมาไม่ได้จนกว่าจะชำระถึงเศษสุดท้าย (มธ. 5:26)

วิญญาณที่กลับใจในวาระสุดท้ายของชีวิต หลังจากประพาศิตนไม่เต็มใจตลอด ย่อมอยู่ในไฟชำระเป็นเวลายาวนานมาก ทำไมนะหรือ? ก็เพราะพวกเขาไม่มีเวลาในการทำกิจใช้โทษบาปนั่นเอง

ขอให้เราสวดภาวนาอุทิศแก่วิญญาณในไฟชำระเถิด

พวกเขาต้องพึ่งพาการสวดภาวนาของเรา

ขอมีสวัสดูทิศแก่พวกเขาด้วย

สิ่งเหล่านี้เป็นความรักอันยิ่งใหญ่ของเราต่อพวกเขา

เมื่อวิญญาณของเขาเหล่านั้นได้เข้าสู่สวรรค์แล้ว พวกเขาจะกตัญญูต่อเรา พวกเขาจะสวดภาวนาแก่เราที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา **พวกเขาจะไม่หยุดสวดภาวนาเพื่อเราเลย จนกว่าจะได้เห็นเราเข้าสู่สวรรค์เช่นเดียวกับเขาด้วย**

ประชาสัมพันธ์

1. วันฉลองสถาปนา

1. วันศุกร์ที่ 17 พ.ย. ระลึกถึง น.เอลิซาเบธ แห่งฮังการี นักบวช
2. วันเสาร์ที่ 18 พ.ย. วันครบรอบการถวายพระวิหารนักบุญเปโตร และเปาโล อัครสาวก
2. เชิญชวนพี่น้องภานาแต่ผู้ล่วงลับเป็นพิเศษ ในเดือนพฤศจิกายน
3. นัดประชุมสภาอภิบาลวัดแม่พระลูกประคำ สัตหีบ ในวันที่ เวลา 10.30 น. ณ ห้องประชุม ชั้น 2 บ้านมารีย์ ขอเชิญสมาชิกเข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เป็นต้นผู้ที่เป็น กรรมการผู้แทนของฝ่ายต่างๆ และกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรึกษางานคริสต์มาสและปี ใหม่
4. เริ่มเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า วันอาทิตย์ที่ 3 ธ.ค. ขอเชิญชวนพี่น้องประดับ ไฟดาว หรือสัญลักษณ์อื่นๆ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความชื่นชมยินดี เตรียมฉลองวัน พระคริสตสมภพ
5. เปิดรับสมัครและสัมภาษณ์เณรใหม่ พร้อมผู้ปกครอง ในวันอาทิตย์ที่ 10 ธ.ค. ตั้งแต่เวลา 08.30-12.00 น. เชิญติดต่อขอรับใบรับรองจากคุณพ่อเจ้าอาวาส

เชิญร่วมฉลองชุมชนแห่งความเชื่อ

1. วันเสาร์ที่ 18 พฤศจิกายน 2017 ฉลองวัดแม่พระถวายองค์ มูซุ
2. วันอาทิตย์ที่ 19 พฤศจิกายน 2017 ฉลองวัดอัสสัมชัญ พัทยา
3. วันเสาร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2017 ฉลองวัดพระผู้ไถ่ เสาวภา

มิสซา วันศุกร์ต้นเดือน มิสซาและอวยพรศีลา	เวลา 19.30 น.
(Mass) วันเสาร์ มิสซาและนพวารแม่พระ	เวลา 19.30 น.
วันอาทิตย์ / Sunday	เวลา 09.00 น.

190/6 ม.2 อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี 20180

โทร. 0-3843-8520 สำนักงานวัด โทร 0-3843-7869 โทรสาร 0-3843-7869

e-mail holyrosary_sattahip@hotmail.com